

ท้าวแสนปม

นำเสนอเมื่อ : 10 ก.ค. 2552

ท้าวแสนปม

เรื่องนี้เกิดขึ้นในสมัยที่เมืองไทยยังไม่เป็นบึงแผ่นมั่นคงเหมือนอย่างในปัจจุบัน คนเชื้อสายไทยต่างก็แยกย้ายกันอยู่ โดยมีพอบานพอเมืองปกครองซึ่งก็ล้วนอยู่ในอำนาจของขอม

ครั้งนั้นมีเจ้านายไทยพระองค์หนึ่งมีพระนามว่า “เจ้าพรหม” ทรงเป็นผู้นำที่คนไทยให้ความเคารพมาก พระองค์คอยหาโอกาสที่จะกอบกู้อิสระให้คนไทยพ้นจากอำนาจขอมเสียทีและในเวลาต่อมาอาณาจักรขอมก็เริ่มอ่อนแอลง เพราะมีชีวิตที่สะดวกสบายมานานและประมาทในความแข็งแกร่งของคนไทย

เพื่อปลดปล่อยคนไทยให้หลุดพ้นจากแอกของขอม เจ้าพรหมทรงนำกำลังที่รวบรวมไว้บุกเข้าจู่โจมขอมในทันที และประสบความสำเร็จในการเขายึดเมืองขอมไว้ได้ แล้วคนไทยก็ยึดครองเมืองของขอมนั้น เจ้าพรหมได้รับเชิญให้เสด็จขึ้นครองราชย์ทรงพระนามว่า พระเจ้าพรหมแห่งเมืองเชียงใหม่

ในเวลาต่อมา กษัตริย์มอญ มีพระประสงค์ที่จะขยายอาณาเขตของพระองค์จึงได้ยกทัพมาตีเมืองเชียงใหม่ พระเจ้าพรหมทรงเห็นว่าข้าศึกที่ยกมานั้นมีกำลังมากเกินที่จะต้าน

ทนายไ้ได้ ดั่งนั้นพระองค์จึงตัดสินพระทัยทิ้งเมือง
และอพยพชาวพระนครมุ่งลงมาทางใต้ลงเขามาชายแดน
เขตเมืองกำแพงเพชรพบซากเมืองเก่า
พระองค์จึงโปรดให้ซ่อมแซมเมืองขึ้นใหม่แล้วขนานนามเมืองว่า “
นครไตรตรึงษ์ ”

กล่าวกันว่า

พระมหากษัตริย์เสวยราชย์สืบสันตติวงศ์ครองเมืองเรื่อยมาจนถึง 3
ชั่วคนครั้นถึงรัชกาลที่ 3
พระเจ้าไตรตรึงษ์ทรงมีพระธิดาองค์หนึ่งมีสิริโฉมงดงามยิ่งนักนา
มว่า “ อุษฺา ” พระบิดาทรงรัก และหวงแหน พระธิดามาก
จึงทรงสร้างปราสาทให้พระธิดาอยู่ต่างหาก
จัดหาขาราชบริวารคอยปรนนิบัติรับใช้อยู่ตลอดเวลา

วันหนึ่งในขณะเดินเล่นในสวนหลวงพระธิดาอาหนักอยากเสวยมะ
เขือขึ้นมาจากต้นที่
จึงสั่งพี่เลี้ยงไปนำมะเขือมาให้เสวยแต่พี่เลี้ยงก็หามะเขือไม่ได้สัก
ผลเดียวในวัง จึงอาสาออกไปหามะเขือนอกพระราชวัง ไกล ๆ
กับกำแพงพระราชวัง มีชายหนุ่มคนหนึ่งมีชื่อ “ แสนปม ”
อาศัยอยู่ที่นั่นสาเหตุที่เขาถูกเรียกว่า

“ แสนปม ”

ก็เพราะว่าเนื้อตัวของเขาเต็มไปด้วยปุ่มปมนับแสนนับพันแต่ว่าเป็น
คนขยันและร่าเริง

เขาทำมาหากินด้วยการปลุกผักแล้วนำไปขายในตลาดในเมือง

แสนปมปลุกผักต่าง ๆ ไว้มากมายโดยเฉพาะอย่างยิ่งมะเขือ
แต่เขามีนิสัยแปลกประหลาดอยู่อย่างหนึ่งคือชอบถายปัสสาวะรด
ต้นมะเขือที่ปลุกนั้นแล้ว

ก็ทำให้มันงอกงามโตอย่างแปลกประหลาดเสียด้วยในขณะที่ทำงาน
อยู่ในสวน พี่เลี้ยงของพระธิดาไปพบเขาและขอซื้อมะเขือของเขา
หลังจากได้มะเขือสมใจแล้วพี่เลี้ยงก็กลับเขาสู่พระนครแล้วนำมะ

ชื่อที่ได้นั้นไปให้ห้องเครื่องปรุงมาถวาย
แต่หลังจากเสวยมะเขือเข้าไปแล้ว
พระธิดาก็ทรงครรภ์โดยมิได้สมสู่กับชายใดทั้งสิ้น

เมื่อพระธิดาของพระองค์ประสูติพระโอรสแล้ว
พระเจ้าไตรตรึงษ์มีพระประสงค์จะสืบหาบิดาของพระนัดดาของพ
ระองค์ แต่ก็ต้องรอจนพระนัดดาเจริญวัยและคลานได้เสียก่อน
ในเวลาต่อมา
พระเจ้าไตรตรึงษ์ทรงรับสั่งให้เป่าประกาศให้ทุกคนหาของมาถว
ายพระนัดดาของพระองค์
และทรงอธิษฐานว่าผู้ใดก็ตามที่เป็นบิดาของกุมารนี้
เมื่อเขาถวายสิ่งใดแก่พระกุมารขอให้พระกุมารชอบสิ่งของของผู้
นั้น

ในคราวนั้นแสนปมก็ถูกเรียกให้เข้าร่วมในพิธีด้วย
แต่เขาไม่มีอะไรที่จะถวายพระกุมารเลยนอกจากข้าวสุกเพียงกอน
หนึ่งในมือเท่านั้น
แต่ก็น่าประหลาดที่พระกุมารชอบก่อนข้าวสุกของเขาเป็นพิเศษ
เหตุการณ์นี้เป็นที่ประจักษ์แก่สายตาของคนทั้งหลายในที่นั้น
ทำให้พระองค์ละลายพระทัยและอภัยศอดสูยยิ่งนัก
จึงรับสั่งให้ลงโทษโดยให้นำพระธิดาและพระนัดดาไปลอยแพตาม
แม่น้ำพร้อมกับนายแสนปม

แต่ทันทีที่แพลอยมาถึงไร่นาของนายแสนปม
พระอินทร์ทรงรู้เรื่องราวความทุกข์ยากของนายแสนปมด้วยความ
สงสารจึงปลอมตนเป็นลิง
แล้วเอากล่องสารพัดนึกมามอบให้นายแสนปมใบหนึ่งแล้วสั่งว่าหา
กปรารุธนาสิ่งใดก็ให้ตีกล่องใบนั้น
แต่ให้ตั้งสัตย์อธิษฐานได้เพียงสามครั้งเท่านั้นด้วยความปลื้มปิติอย่า
งยิ่ง นายแสนปมจึงตั้งอธิษฐานขอให้ปมที่เกิดขึ้นทั่วตัวหายไป
หลังจากตีกล่องปมเหล่านั้นก็หายหมด
เมื่อตีกล่องครั้งที่สองก็ตั้งอธิษฐานขอให้มีย่านเมืองครอบครอง

และเมื่อตีครั้งที่สาม
ก็ขอให้ไต่เปลทองคำสำหรับบุตรชายของตนได้นอน
และแลวแสนปมก็ไต่สิงปรารถนาทั้งสามประการนั้น

และด้วยบุญญาธิการนี้
พระโอรสก็ได้บรรทมในเปลทองคำจึงได้นามว่า “ อุทอง ”
แสนเองก็ได้เป็นกษัตริย์ทรงพระนามว่า “ เจ้าศิริชัยเชียงแสน ”
ครองเมืองที่เนรมิตขึ้นนั้นและตั้งชื่อเมืองว่า “ เมืองเทพนคร ”
หลังจากสิ้นพระชนมลง
เจ้าชายอุทองก็ขึ้นครองราชย์แทนและทรงปกครองอยู่เป็นเวลา 6
ปีก่อนที่จะย้ายราชธานีไปอยู่ที่อยุธยา